

Květná neděle „můj stav noci“:

Když sv. Irenej potřeboval vysvětlit nevěřícím své doby, kdo je to Ježíš a proč on sám je křesťanem, jako největší argument vytáhl Ježíšův výkřik na kříži: "Bože můj, proč jsi mě opustil". Do tohoto výkřiku jako by směřovala celá Ježíšova kalvárie; to, o co mu šlo při svém obětování se za lidstvo.

Sv. Irenej mluví o utrpení Učitele, který sám zažívá oddělení od svého Otce. Nikdo nemůže od učedníků žádat to, co sám nepřežil. I mnozí současní křesťanští spisovatelé tvrdí, že to, co nejvíce chybí současnému křesťanovi, je zkušenost s kontemplací. Tedy se stavem, který zažívali největší Ježíšovi učedníci všech dob, jako sv. Terezie z Avily, sv. Jan od Kříže, sv. Tereška Ježíšova či sv. Matka Tereza. Když zažívali tzv. stav noci, tedy stav temnoty, stav, kdy se cítili opuštění Bohem. A navzdory tomuto opuštění dokázali následně oddělit od sebe všechno to, co je svazovalo na cestě k Bohu a k Jeho lásce. Pochopili, že bez tohoto stavu noci, kdy člověk musí škemrat po Bohu, kdy tíživě cítí, co je to žít bez Boha, bez jeho lásky; je nemožné se ještě více zdokonalit ve svém vztahu k Bohu.

Ježíšův učedník si vytvrdí svou lásku, když projde tou nejtěžší duchovní zkouškou: když se cítí oddělen od Boha a sám křičí Ježíšova slova: "Bože můj, proč jsi mě opustil". Jak často se bojíme takového stavu, a přitom přes něj vede cesta k Bohu. Cesta Ježíšova učedníka k Bohu, někdy v životě vede i přes stavy temnoty, stavy noci, když musí škemrat po Boží přítomnosti.

Svaté pondělí „můj strach“:

Nardový olej má uklidňující a harmonizující účinek na emoce. Může pomoci při nespavosti, migréně, stresu, nervovém napětí nebo úzkosti. Má množství uzdravujících účinků.

Jidáš dnes mohl říci jinými slovy i toto: "Proč tolik nerozumnosti? Proč se takovým vzácným olejem plýtvá? - "Ne, Jidáši, neplýtvá se jím! Symbolika tohoto oleje může být vyjádřením Mariiny vnitřní únavy či nějakého vypětí. Gesto pomazání a jeho setřením může být silným, no nepřímým zvoláním prosby: "Prosím Ježíši, dej mi sílu. Nemohu". Ježíš se Marie před Jidášem zastává: „Nech ji!"

Jak jen dobře padne člověku, když se ho někdo zastane v čase nějakých potíží. Kritika je to nejméně co člověk potřebuje slyšet, když se cítí špatně, když se mu nedaří, když ne všechno jde podle jeho představ.

Bud' otevřený k Ježíšovi a řekni mu v upřímnosti srdce, co je v tvém životě tíživé. Uvidíš, že On rozkáže přímo tvým problémům: "Nechte ho!" Jakým způsobem se to stane? Nevíme. Doporučuje se mít oči otevřené a ten způsob poznáme.

Svaté úterý „moje slabost“:

Když se v dnešním evangeliu podívám na Ježíšovy učedníky, jsem trochu ohromen, a možná i mírně zklamán. Jidáš ho zradí a Peter zapře (**učedník se pořád učí, apoštol hlásá*).

Jeden svou zradou zapříčiní smrt nevinného Beránka a druhý svým zapřením zapříčiní smrt hříchu v sobě, neboť lituje. Velmi dobře znám osud obou učedníků. Oba jsou mi vzorem. Jidáš představuje učedníka, jakým nechci být a Peter mi dává návod, jak se chovat, když zapřu Ježíše svým hříchem. I já častokrát hřeším, ale nechci zůstat bez pomoci a chci prosit Boha o odpuštění.

Je Velký týden a během těchto dnů můžu jít za Ježíšem do rozjímání nad jeho utrpením. Když se podívám na Kristův kříž, může se v mém srdci vynořit otázka, proč bylo nutné takové nesmírné utrpení. Proč vlastně lidé trpí? Proč i já často prožívám bolest, strach, neporozumění, či opuštěnost? Proč všichni lidé musí zemřít? Odpověď na tyto otázky mi může dát právě Ježíš na kříži. Pokud své utrpení budu spojovat s Kristovým utrpením, pak budu možná jako Petr a pravdivěji pochopím význam Velikonoc.

O Ježíši, děkuji ti, že mě přijímáš, ačkoli tě hříchem často zrazuje.

Svatá středa „moje nebezpečné myšlení“:

Co všechno se muselo odehrávat v hlavách apoštolů, když jim Ježíš při večeři říkal, že jeden z nich Ho zradí. Někteří se zamýšleli, zda to nejsou oni a čím to způsobí.

Ale určitě v hlavě jednoho vyvstala i myšlenka, že to prostě nemůže být právě on! Asi podobné myšlenky vrtali v hlavě i Jidášovi, když se ptal Ježíše otázkou, zdali je to on. A tak, přestože se v něm ozývala i pochybnost, zda vůbec koná správně, už své rozhodnutí nezměnil, přestože měl na to jedinečnou příležitost. A co já? Jsem schopen zpochybnit svá rozhodnutí, změnit je, pokud nejsou správné, a naopak v nich vytrvat, když jsou správné?

Pane, pomoz mi se správně rozhodovat!

Zelený čtvrtek „můj poklad – LÁSKA evangelizovat“:

Když Pán rozvinul knihu, našel místo, kde bylo o něm napsáno: "Duch Páně je nade mnou, neboť mě pomazal, abych hlásal evangelium chudým." Dnes, kdy otevíráme knihu Sv. písma, nacházíme místo, kde sám Pán o nás říká, když říká Petrovi: "Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl."

Při křtu jsme byli vodou omytí a křížmem pomazání, a tak jsme se stali účastnými na Kristově kněžství a jeho prorockém a královském poslání.

Uvědomuji si vážnost Kristových slov, tohoto poslání? Křesťan vůči vykupitelskému dílu Krista nemůže zůstat pasivní a nemůže být individualista. Jak říká jedna pravda, člověk na cestě do nebe nikdy nejde sám, kdyby vyloučil, byť jen jednoho, sám si zavírá dveře do nebe.

Dělím se o svůj poklad, který jsem získal při křtu, s druhými? Poklad, kterým je radostná zvěst evangelia?

Velký pátek „Jeho žízeň – má VÍRA“:

"Žízním," řekl Ježíš na kříži. Jeho žízeň nebyla toliko fyzická, ale byla žízní po každém z nás. Tato žízeň ho vedla až na kříž, kde umírá, jen aby nás přitáhl blíž k sobě.

Matka Tereza nám nabízí modlitbu, která má název "Žízním po Tobě". V ní mimo jiné odhaluje své nitro takto: "Ježíš je Bůh, proto jeho láska, jeho žízeň jsou nekonečné. On, stvořitel vesmíru, žebrá po lásce svého stvoření! Žízní po naší lásce...

Najde slovo „Žízním“ odpověď v tvé duši? "Postupně je potřeba kontemlovat se dnes do tajemství Ježíšova umučení a smrti. Nech se proniknout Jeho touhou po tobě. On po tobě žízní. Staneš se odpovědí na jeho žízeň?

Při pohledu na kříž ať mne proniká Ježíšův nekonečný žízeň po mně.

Vigilie vigilií „v tichu On koná – NADĚJE člověka“

Jaké je dnes všude velké ticho ... ticho, očekávání ... protože já vím, že se to neskončilo v hrobě. Kdyby nebylo zmrtvýchvstání, marná je naše víra.

Zaměřím dnes své srdce na Ježíše. Poděkuji mu za jeho oběť, za mé vykoupení, za jeho lásku do krajnosti. Chci ho chválit a oslavovat za to, že mi ukázal cestu do nebe. Půjdu se mu poklonit a adorat jeho lásku v Eucharistii. Pokaždé, jak jenom budu mít příležitost. Pokud jsem nemohl dnes fyzicky klečet při Božím hrobu, na chvíli si najdu tiché místo doma nebo v přírodě v těchto dnech a představím si Ježíše, jak vstává z hrobu a odvaluje se kámen. Vítězství!!! Potom vychází ven jako Vítěz – nad d'áblem, hříchem, smrtí ...

A živý Pán kráčí vždy se mnou. Jeho pohled je neustále plný milosrdenství a lásky ke mně. Svátky Velikonoc mi říkají a připomínají, že jsem milovaným Božím dítětem a že jsem pro Boha nesmírně důležitý.

Nebojím se, protože vím, že můj Pán je vždy se mnou. Nikdy nejsem sám. Pane, ať mně tvá láska drží a posiluje v každé chvíli. S tebou se ničeho nebojím; nechci se již ničeho bát. Aleluja
